

Pääsihteerin

PALSTA

AYAAN HIRSI ALI JA ATEISMIN TYHJYYS

TIMO KARJALAINEN

YKSI 2000-luvun tunnetuimpia ateisteja, entinen muslimi Ayaan Hirsi Ali kohautti maailmaa 11.11.2023 ilmoittamalla olevansa nykyään kristitty.

Kukin toki henkilökohtaisesti ajatelkoon mitä haluaa, mutta koska Ali pyrkii perustelemaan, miksi hän on nyt päätenyt siihen, että kristillisyyttä pitää harjoittaa, katsotaanpa hiukan hänen argumenttejaan.

Ali ei edes yritä väittää, että kristinusko olisi totta. Alille kristinusko on keppihevonen taistelussa islamismia, Kiinaa ja ”woke-kulttuuria” vastaan. Mitä ikinä tuo viimeinen sitten hänelle tarkoittaakaan.

Kristityksi ryhtyminen näyttää siis olevan jatkumoa hänen aiemmilte valinnoilleen kannattaa islamia ja sittemmin ateismia. Hän sanoo omaksuneensa 1980-luvulla innokkaasti Muslimiveljeskunnan opit, koska heillä oli hyvä tarina, mihin ihmisen pitää pyrkiä (Allahin paratiisi) ja miten sitä edistetään: noudattamalla islamia, kehottamalla kaikkia islamiin, ja vihaamalla niitä, jotka eivät tartu kutsuun. Ilmeisesti minkäänlainen kritiikki siitä, oliko tarina Allahin paratiisista ollenkaan totta, ei mahtunut kuvioon.

Myös Alin ryhtyminen ateistiksi oli nähtävästi surffausta hyvillä fiiliksilä: ateismi vapautti helvetinpelosta, joten ateismi on hyvä asia, sitä piti siis kannattaa.

Tässä vaiheessa olisi voinut toivoa jonkinlaisen tieteellisen filosofian itä-

mistä: että väitteitä arvioitaisiin sen mukaan, miten hyvin ne osuvat yksin ympäröivän maailman kanssa, ja pidättydyttäisiin nojaamasta sellaisiin väitteisiin, joille ei ole todellisuuspohjaa. Juutalaiskristillisissä myyteissä ei ole totuus pohjaa sen enempää kuin islamissa, joten emme voi johtaa maailmankuvaa niistä törmäämättä ristiriitaan todellisen maailman kanssa.

Helputuksen tunne, kun ei tarvitse pelätä helvettiä, on ihan yhtä järjellinen syy olla ateisti kuin jumalan mielistely, jotta ei joutuisi sinne helvetintuleen: toiveajattelua, jossa lopputuloksen miellyttävyydellä arvioidaan, miten asian olisi kiva olla.

Alin mielestä tarvitsemme hyvän tarinan päämäärästä, joka yhdistää taisteluun ulkoista vihollista vastaan. Tällainen ulkoiseen uhkaan vedoten vaadittava yhtenäisajattelu kaikuu ikävästi totalitarismilta. Sillä perustelivat toimintaansa kansallissosialistit, fasisitit ja kommunistit, viimeisimpänä **Vladimir Putin** väittää Ukrainan valloittamisen tai vähintään tuhoamisen olevan välttämätöntä Venäjän puolustamiseksi joltain kuvitteelliselta uhalta.

On toki totta, että islamismien leviäminen ei ole vapaalle, sekulaarille yhteiskunnalle hyväksi. On tahoja, jotka haluaisivat kaikkialle valtaan julman islamilaisen sharia-lain ja tappaa islamista luopuvat tai kieltäytyvät. Isis-kalifaatin jälkiä siivotaan Syyriassa ja Irakissa edelleen, Afrikassa islamistinen Boko Haram on tappanut satoja tuhansia ja ajanut yli kaksi miljoonaa kodeistaan.

On totta sekin, että Kiina on diktatuuri, joka tiukasti tukahduttaa vapaan keskustelun (koetapa edes sanoa kiinalaisessa somessa ”demokratia”) ja kylmäverisesti alistaa vähemmistökansan, jos siltä tuntuu (kuten uiguurit). Kiina myös pyrkii kasvattamaan vaikutusvaltaansa sotilaallisesti ja taloudellisesti. Varokoon Hong Kongin kohtalose, jonka Kiina ottaa valtaansa.

Mutta seuraako mistään näistä millään tavalla, että kristinusko olisi totta? Ei. Olisi älyllisesti epärehellistä ripustautua tarinaan, joka tiedetään paikkansapitämättömäksi.

Siitä havainnosta, että jumalia ei ole vaan maailmankaikkeus noudattaa luonnonlakeja, ei seuraa, että ateismi olisi jotenkin ”tyhjä”. Ei matematiikkaan osoittautunut ”tyhjäksi”, kun pythagoralainen koulukunta törmäsi irratiionaalilukuihin kuten kahden neliöjuuri, jota ei voi esittää kokonaislukujen suhteena. Matematiikka otti tämän havainnon vastaan ja jatkoi eteenpäin sen mukaisesti.

Ateismi ei ole sen enempää kuin johdopäätös, että jumalia ei ole. Pitemmälle päästäksemme on rakennettava sen havainnon päälle, ei ummistettava siltä silmiämme.

Länsimaisen vapaan ja sekulaarin yhteiskunnan paras puolustus on olla vapaa ja sekulaari yhteiskunta. Älkäämme vihatko ulkoisia vihollisia, vaan edistäkäämme tieteellistä maailmankuvaa ja puolustakaamme kaikkien perusoikeuksia ajatella ja elää vapaasti.